

Secció de Ciències i Tecnologia

Lluís Jofre i Roca

Nat a Mataró (Maresme) el 1956.

Va estudiar enginyeria de telecomunicació a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers de Telecomunicació de Barcelona (1973-1978) i el 1982 obtingué el grau de doctor enginyer de telecomunicació.

El 1979 va començar a treballar a la UPC, primer com a investigador en formació i després com a professor de diverses matèries a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers de Telecomunicació de Barcelona. Des de 1989 és catedràtic d'universitat del Departament de Teoria del Senyal i Comunicacions. Actualment és professor de l'assignatura de quart curs antenes i propagació d'ones, sobre la qual acaba de publicar dos llibres, en col·laboració amb els professors de l'assignatura.

L'activitat de recerca s'ha mogut entorn de les radiocomunicacions: anàlisi i disseny d'antenes, sistemes de recepció per satèl·lit, radar tridimensional per al control del trànsit aeri, i sistemes de visualització electromagnètica per a aplicacions industrials, biomèdiques i de medi ambient. Sobre aquests temes, ha participat en diferents projectes de recerca nacionals i internacionals, ha dirigit quatre tesis doctorals i ha publicat diversos articles en revistes especialitzades. Ha realitzat estades de recerca a diferents universitats: UPM a Madrid (1979), Supelec a París (1981-1982), GIT a Atlanta (1986-1987), US a Sheffield (1988).

En el camp de la gestió universitària, ha estat membre del Claustre General de la Universitat Politècnica de Catalunya des del 1985, director de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers de Telecomunicació (1989-1994), vicepresident del Consell de Directors i Degans (1990-94) i president de la Comissió Acadèmica del Consell Social (1991-94). Actualment és vicerector de Política Acadèmica.

És membre de l'Associació Hispanofrancesa de Cooperació Tècnica i Científica, de l'Associació Fulbright, de l'Institut d'Enginyeria Electrònica i Elèctrica, del Consell de l'Institut Municipal d'Informàtica de l'Ajuntament de Barcelona, i del Consell Científic de Fundescò. Ha participat en dife-

rents fòrums de discussió sobre el paper i l'impacte social de les noves tecnologies, i ha format part del jurat de diferents premis tècnics i científics en l'àmbit de les tecnologies de la informació i les comunicacions.

És membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1/ de juny de 1996.

David Serrat i Congost

Nat a Sant Joan de les Abadesses (Ripollès) el 1949.

És doctor en geologia per la Universitat de Barcelona, amb una tesi sobre *L'estudi geomorfològic del Pirineu oriental (Puigmal i Costabona)*, sota el mestratge del professor Lluís Solé i Sabarís, i amb cursos d'especialització en geomorfologia aplicada realitzats al Centre de Geografia Aplicada d'Estrasburg.

És catedràtic de Geodinàmica a la Universitat de Barcelona des de l'any 1989, universitat de la qual havia estat anteriorment becari, professor ajudant, encarregat de curs, adjunt i titular, i és actualment el director del Departament de Geologia Dinàmica, Geofísica i Paleontologia. Ha ocupat també els càrrecs de gestió següents: secretari de la Facultat de Geologia, director de l'Institut de Recerca d'Alta Muntanya (Vielha), degà de la Facul-

tat de Geologia i vicerector de Recerca.

És president de la Institució Catalana d'Història Natural (filial de l'Institut d'Estudis Catalans), institució de la qual havia estat anteriorment vocal bibliotecari i secretari, i membre de l'Acadèmia de Ciències, Inscipcions i Belles Lletres de Tolosa de Llenguadoc.

Ha estat president del Grup Espanyol de Treball del Quaternari (actualment AEQUA), *full member* de les Comissions de l'INQUA sobre Origen i Litologia dels Dipòsits i de l'Estratigrafia del Quaternari, i membre del Comitè Espanyol de l'INQUA.

Ha treballat essencialment en geomorfologia i paleoecologia del Quaternari al Pirineu, a la Terra del Foc i a l'Antàrtida, regions de les quals ha estudiat principalment l'empremta glacial quaternària i la dinàmica de les glaceres actuals. Sobre aquests temes, ha dirigit nombroses tesis de llicenciatura i tesis doctorals, i ha creat un grup de treball sobre la dinàmica de l'alta muntanya. Actualment també treballa al desert d'Atacama, al nord de Xile, per tal d'estudiar l'encaixament de la xarxa fluvial actual.

Les principals publicacions sobre el tema són: *The rock glacier morainic deposits of the Eastern Pyrenees* (1979), Ed. Balkema; «Els sistemes naturals del Principat d'Andorra» (1980), *Notes de Geografia Física; Some depositional models in glaciolacustrine environments - Southern Pyrenees* (1984), Ed. Balkema; «Glaciers of the Pyrenees, Spain and France» (1993), *U. S. Geological Survey Professional Paper; Síntesis*